

Strand en zee door de ogen van EEN SEAWATCH'ER

Het strandobservatienetwerk SeaWatch-B (www.seawatch-b.be) zou er niet zijn zonder de 20 enthousiaste burgerwetenschappers. Graag belichten we hoe zij dit filantropieproject ervaren door een van hen aan het woord te laten. Mia Quartier is al drie jaar vrijwilliger, ofwel reeds 13 seizoenen, en dito meetreeksen. Per kwartaal schuimt ze het strand van Westende Sint-Laureins af om toegewijd 14 parameters te bepalen, gaande van kwalen tellen tot kruien.

Karen Rappé, Mia Quartier

WAT HEEFT JE ERTOE GEBRACHT MEE TE STAPPEN IN HET STRAND-OBSERVATIENETWERK?

Via FOCUS-WTV zag ik een reportage waarin Jan Seys (bezieler en peter van SeaWatch-B) vertelde over dit eerste citizen science project voor onze kust. Het was een coup de coeur. Via mijn gezin en de vriendenkring hoorde ik verhalen over de baggerwereld waardoor de zee verweven was met mijn leven. Daarenboven stond ik tijdens een vakantie in Australië versteld van de verscheidenheid aan prachtige schelpen daar. Het was er trouwens verboden om dat schoons op te rapen! Bij thuiskomst vroeg ik me vaak af wat er (nog) in de Noordzee zit. Hier kan je niet vlug even met een snorkel naar de zeebodem duiken om te weten hoe het er daar precies uitziet. Via SeaWatch-B kan je wel zelf aan de slag met een set staalnamemateriaal. Dit gecombineerd met de diverse opleidingen en het feit dat ik een vrijwilligersrol opnam, vormde voor mij het summum.

WAT VALT ER JOU OP NA DRIE JAAR SEA-WATCH'EN?

Op mijn strand blijven – op enkele uitschietters na – het aantal zeepiëpen, schaalhorens, schelpkokerwormen, etc. gelijk. Maar ik ben wel nieuwsgierig naar hoe dit zich verhoudt tot de waarnemingen van de andere SeaWatch'ers. Waarschijnlijk zullen we dit binnenkort te weten komen in het eerste SeaWatch-B-rapport? Trouwens, wat een fijne inspirerende bende, die SeaWatch'ers. Mensen met een zeer uiteenlopende

achtergrond maar allen verbonden door die passie voor de zee.

VOORHEEN KWAM JE ENKEL NAAR DE KUST TER ONTSPANNING. BEKIJK JE HET STRAND EN DE ZEE VOORTAAN OP EEN ANDERE MANIER?

Ja, absoluut. Mijn strandsectie hou ik met argusogen in de gaten, ik ga er nu ook vaak wandelen, los van de meetsessies. Veel mensen weten maar weinig over wat er leeft en beweegt in de zee. Zelf was ik daar ook niet van op de hoogte. Ik woon in Tielt, heb altijd fulltime gewerkt in combinatie met een gezin, naar de kust kwam ik vooral om te fietsen. Ik geraakte al helemaal niet tot bij het water. Het leven in de branding was mij onbekend. Dankzij de opleidingen en de praktijkervaring kijk ik met een vernieuwde blik naar het strand. De variatie in schelpen valt me nu veel meer op. De diversiteit aan soorten die je aantreft in je kruinet verrast me ook. Je beseft dat je op korte tijd heel veel kan bijleren. En ik realiseer me dat er voor mij nog veel meer te leren valt.

IS ER VEEL INTERESSE VAN DE WANDELAARS OP HET STRAND?

Mensen die dicht bij het water wandelen zijn sowieso nieuwsgierig, echt geïnteresseerd en aandoenlijk verwonderd. Het is fijn en dankbaar om over de kruivangst te kunnen vertellen. De mensen zelf willen er ook van

(VLIZ)

alles over kwijt. Het zorgt steeds voor lachkrampen als het vissersjargon erbij gehaald wordt om de vissen te benoemen: is het een 'gulletje', een 'mulletje' of een 'sukerpuntje'?

OM AF TE SLUITEN, WAT WAS JE MEEST BIJZONDERE ERVARING VAN DE AFGELOPEN DRIE SEAWATCH-JAREN?

De meest spectaculaire blijven de twee waarnemingen van gewone zeehonden die nieuwsgierig dicht bij me kwamen zwemmen tijdens het kruien. De meest fijne is een zomerse staalname bij zonsondergang in gezelschap van mijn twee huppelende kleinkinderen die met hun schepnetjes in de branding in de weer waren. Trouwens, die zijn nog zo jong, maar ze onthouden elk woord van wat ik hen vertel tijdens zo'n meetsessie. Binnen 10 jaar hebben jullie er gegarandeerd twee nieuwe SeaWatch'ers bij!

Een bijzondere ervaring: twee gewone zeehonden die nieuwsgierig dicht bij Mia kwamen zwemmen tijdens het kruien (Mia Quartier).